

خودا راستی فرموو، وسکی براكهت درؤی كرد، ههنگوینی پیبده با بیخواتهوه

له ئەبی سه عیدی خودریه وه -رهزای خوی لیبت- ده لیت: پیاویک هات بو لای پیغه مبه -صلی الله علیه وسلم- ووتی: براكه م ئازاری ههیه بههوی سکیه وه، فرمووی: «ههنگوینی پیبده با بیخواته وه»، پاشان پیاوه که جاری دووه هاته وه، (هر) فرمووی: «ههنگوینی پیبده با بیخواته وه»، پاشان پیاوه که جاری سنیهم هاته وه، (هر) فرمووی: «ههنگوینی پیبده با بیخواته وه»، پاشان هاته وه، ووتی: پیتم دا؟ -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: «خودا راستی فرموو، وسکی براكهت درؤی كرد، با ههنگوین بخواته وه»، هر (ههنگوینی) پییدا (بوئه وهی وه کو چاره سهر) بیخواته وه؛ ههتا چاک بوویه وه

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

پیاویک هات بو لای پیغه مبه -صلی الله علیه وسلم- و فرمووی: براكه م ئازاری ههیه بههوی سکیه وه، ئەم ئازارهش بههوی سکیه وه بوو، ههروه کو له گیرانه وه کانی تری ئەم فرموده به دا هاتوه، پیغه مبه -صلی الله علیه وسلم- فرمانی پییکرد که ههنگوینی پیبده، ئەویش ههنگوینی پییدا و خواردی وه، پاش چەند جارێکی تر هه گه رابه وه بو لای پیغه مبه -صلی الله علیه وسلم- و ئەویش هه مان شتی پیی فرموو، وله کوئا جاردا -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: (خودا راستی فرموو، وسکی براكهت درؤی كرد، با ههنگوین بخواته وه)، ئەمیش دوو لیكدانه وه ده گرتته وه: 1/ خوی گه وه له غه بیدا پیی نیشاندانه وه له ریگه ی وه حیه وه که ئەم پیاوه به ههنگوین چاره سهر وه رده گری، بویه هر فرمانی پییکرد که ههنگوینی پیبده چونکه په یمانی پندراوه که بهو شیوه یه چاره سهر ده بیت. 2/ ناماژه کردنه بو ئەو ئایه ته که خوی گه وه ده فرمویت: {شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ} [النحل: 69] واته: {خواردنه وه به که (ههنگوین) که رهنگه کانی جیاوازه شیفای تیدایه بو خه لکی}؛ و پیغه مبه -صلی الله علیه وسلم- زانستی هه بووه سه بارهت بهو نه خو شیه که به ههنگوین چاره سهر ده بیت. کاتیکی جاری چواره م فرمانی پییکرد که ههنگوینی پیبده، پیاوه که چوو وههنگوینی دا به براكه ی و خوی گه وه شیفای پیه خشی. و مه رج نیه شیفای بو هه موو نه خو شیه ک بیت بههوی ههنگوینه وه، به لکو هه موو نه خو شیه ک دهرمان و چاره سهرێکی ههیه و شیفای و چاکبوونه وه له وه نه خو شیه له ژیر فرمانی خوی گه وه به؛ پیغه مبه -صلی الله علیه وسلم- ده فرمویت: (لکل داء دواء إذا أصيب دواء الداء برئ بإذن الله) [رواه مسلم] واته: (هه موو نه خو شیه ک دهرمان و چاره سهرێکی ههیه که (چاک ده بیتته وه به ئیزنی خوی گه وه

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/8300>

